

ת"פ 25488/08/14 - מדינת ישראל נגד דמיר לוין - בעצמו, עוז נגבי (עציר) - הובא, מאור סטחי - בעצמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 25488-08-14 מדינת ישראל נ' לוין ואח'

בפני
בעניין:
כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד יולנדה טולדנו

המאשימה

נגד

1. דמיר לוין - בעצמו
ע"י עו"ד דוידוב
2. עוז נגבי (עציר) - הובא
ע"י עו"ד אבי כהן
3. מאור סטחי - בעצמו
ע"י שירלי אוהיון ממשרדו של עו"ד פורר

הנאשמים

גזר - דין

כתב-האישום המתוקן

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר דיוני, והורשעו בביצוע עבירות כדלקמן:

באישומים 1 ו- 5, הורשעו כל הנאשמים בביצוע עבירה של **תקיפה לשם גניבה** לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 [להלן: **חוק העונשין**];

בהתאם למפורט **באישום השני**, הורשעו כל הנאשמים בביצוע עבירה של **החזקת רכוש שהושג בעוון** לפי סעיף 412 לחוק העונשין;

באשר **לאישום השלישי**, נאשמים 1 ו-2 הורשעו בביצוע עבירה של **תקיפה לשם גניבה** לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, ואילו נאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של **החזקת רכוש שהושג בעוון** לפי סעיף 412 לחוק העונשין;

באישום הרביעי, הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה של **גניבה** לפי סעיף 384 + 29(א) לחוק העונשין;

באישום השישי, הורשעו כל הנאשמים בביצוע עבירה של **גניבה בתחבולה** לפי סעיף 384 + 29 (א) לחוק העונשין;

באישום השביעי הורשע הנאשם 2 לבדו בביצוע עבירה של **החזקת רכוש שהושג בעוון** לפי סעיף 412 לחוק העונשין, **ובאישום השמיני** הורשע הנאשם 1 לבדו בביצוע עבירה של **החזקת רכוש שהושג בעוון** לפי סעיף 412 לחוק העונשין.

2. האירועים המרכזיים המתוארים בכתב-האישום עניינם בתקיפת קטינים לשם גניבת מכשירי הפלאפון שלהם, שבוצעו באופן דומה (אם כי בהרכב אנושי משתנה), כמפורט באישומים 1, 3 ו- 5, וגניבת פלאפונים מקטינים כמפורט באישומים 4 ו- 6.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, **באישום הראשון** המיוחס לכל הנאשמים, הגיעו שלושה ביום 4.8.14 בשעה 17:50 לערך, לעיר חולון ברכבו של נאשם 1. הנאשמים הבחינו בקטין ג.א., שהיה בן פחות מ- 12 וחצי בעת האירוע. הנאשמים ניגשו אליו וביקשו לראות באמצעות תוכנת ניווט בפלאפון מסוג איפון, כיצד ניתן להגיע לרחוב בעיר חולון.

נאשם 2 תפס את ידו של ג.א. וקירב אותה לעבר נאשם 1, שהוציא את הפלאפון של ג.א. מידו ודחף אותו. הנאשמים נסעו מהמקום כשהפלאפון של ג.א. בידם.

האישום השני, גם הוא מיוחס לכל הנאשמים וממנו עולה, כי באותו יום, (4.8.14) ובשעה שאינה ידועה, נגנב מכשיר סלולארי מקטין כבן 12 שנים וחצי על-ידי אחרים שזהותם אינה ידועה, ובסופו של יום, החזיקו הנאשמים בצוותא את אותו טלפון גנוב.

האירוע המפורט **באישום השלישי** התרחש בערב שלפני כן - ביום 3.8.14, כאשר נאשמים 1 ו- 2, הגיעו בסביבות השעה 22:00, יחד עם אחר, סמוך לבניין מועצת באר יעקב, ברכב השייך לאמו של נאשם 1.

הנאשמים 1, 2 והאחר הבחינו ב.י., קטינה שהייתה באותה העת כבת פחות מ- 12 שנים, נעצרו לידה ושאלו אותה כיצד ניתן להגיע לרחוב מסוים; י.י. התעלמה מהם והמשיכה בהליכתה.

הנאשמים 1, 2 והאחר המשיכו לנסוע אחרי י.י., אז חטף האחר בכוח את הפלאפון (מסוג סמסונג גלאקסי 5) מידה של הקטינה, והנאשמים 1, 2 והאחר נסעו מהמקום כשהפלאפון בידם.

ביום למחרת - 4.8.14 החזיק שלושת הנאשמים בפלאפון הגנוב.

האירוע המפורט באישום הרביעי, התרחש באותו ערב (3.8.14), בשעה 21:25, אז הגיעו נאשמים 1 ו-2 לגן החשמל שבנס ציונה, ברכב השייך לאמו של נאשם 1. השניים הבחינו בא.ס., קטין שהיה באותה עת כבן 17, ניגשו אליו ושאלו אותו כיצד ניתן להגיע לרחוב מסוים; א.ס. השיב שאין רחוב כזה.

אחד יצא מהנאשמים מהרכב במטרה לגנוב בתחבולה את מכשיר הפלאפון (מסוג איפון 5) של הקטין, וביקש מא.ס. לבצע שיחת טלפון. א.ס. מסר את הפלאפון לאותו נאשם, שמיד לאחר מכן נכנס לרכב, אז נסעו נאשמים 1 ו-2 מהמקום כשהפלאפון בידם.

מהאישום החמישי המיוחס לכל הנאשמים עולה, כי כמחצית השעה לפני כן (ביום 3.8.14 בשעה 21:15 לערך) הגיעו הנאשמים לשכונת נחלת יהודה בראשון לציון ברכב השייך לאמו של נאשם 1. הנאשמים הבחינו במ.פ., קטינה שהייתה באותה העת כבת 14 שנים, ניגשו אליה ושאלו אותה כיצד ניתן להגיע לרחוב מסוים, תוך שביקשו ממנה להראות להם היכן נמצא הרחוב באמצעות תוכנת ניווט המצויה בפלאפון שלה (מסוג איפון S4).

מ.פ. הראתה לנאשמים את מיקום הרחוב בפלאפון, אז אחד הנאשמים חטף אותו מידה והנאשמים נסעו מהמקום כשהפלאפון בידם.

מהאישום השישי, המיוחס לכל הנאשמים, עולה שבערך באותה העת (ביום 3.8.14, בשעה 21:05 לערך) הגיעו הנאשמים לראשון לציון ברכב השייך לאמו של נאשם 1. הנאשמים הבחינו בט.פ., קטין שהיה באותה עת כבן 17 שנים וחצי, ניגשו אליו ושאלו אותו כיצד להגיע לרחוב מסוים.

הנאשמים ביקשו מט.פ. לבצע שיחה מהפלאפון שלו (מסוג איפון S5) במטרה לגנוב אותו; ט.פ. מסר את הפלאפון לאחד הנאשמים, והשלושה נסעו מהמקום כשהפלאפון בידם.

מהאישום השביעי, המיוחס לנאשם 2 עולה, כי ביום 4.8.14 נמצא הנאשם 2 מחזיק בפלאפון אשר נשדד מקטין כבן 15 שנים ביום 30.7.14.

מהאישום השמיני, המיוחס לנאשם 1 עולה, כי ביום 4.8.14, נמצא מחזיק בפלאפון אשר נגנב ביום 30.7.14 מקטין שהיה באותה עת כבן 15 שנים.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של נאשם 1 הוגשו שני תסקירים, מהם למדתי כי המדובר בבחור צעיר, כבן 20, רווק, אשר עלה עם הוריו מקזחסטן כשהיה בן 3 שנים. מתגורר עם אימו ובן-זוגה במסגרת התנאים המגבילים שהושתו עליו ועובד בעבודות גינון ופיתוח נוף, כשתואר קשר ומעורבות בני הזוג בחייו.

כשהיה בן 9 שנים, אביו שם קץ לחייו, ובמשך השנים חווה קשיים בתפקוד במסגרות החינוכיות. תיאר בעיה בראייה שנגרמה בעקבות נפילה בעת משחק סמוך למות אביו, וכי כשהיה בן 15 שנים, הוא עצמו נפגע מאדם מבוגר שגנב ממנו את מכשיר הפלאפון שלו.

התגייס בשנת 2013 לצבא, וחרף בעיית הראייה ממנה סבל הצליח לסיים קורס בהצטיינות. תיאר את תחושת התסכול בהמשך, כאשר עבר ועדה רפואית והוחלט להעבירו מתפקידו, לאחריה נפקד מהשירות הצבאי, ריצה מאסר בכלא צבאי וביום 22.7.14 שוחרר מהצבא בשל קשיי הסתגלות - כשבועיים לפני שנעצר בעבירות בתיק דנן.

הנאשם תיאר, כי העבירות בוצעו זמן קצר לאחר ששוחרר מהצבא. התחבר לשני הנאשמים האחרים כחודש לפני שנעצר, בעיקר לצורך מפגשים חברתיים. עוד תיאר התנהגות שאינה אופיינית לאורח חייו ולתפיסת עולמו.

נאשם 1 נעדר עבר פלילי, וחרף החזרתיות במעשים הפליליים, התרשם שירות המבחן שאינו מאופיין בקווי אישיות אלימים או עברייניים מגובשים, כי חש בושה על מעשיו, וכי השהייה במעצר העבירה לו מסר ברור. עוד העריך השירות, כי בנוסף למניעים שתוארו, ברקע להתנהגותו הפוגענית בקטינים עומדים אובדן אביו כשהיה בגילם וכי היה קורבן למעשה דומה.

מסיכום האבחון בעניינו עולה, כי מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל רשת תמיכה משפחתית משמעותית ושאיפות נורמטיביות, המצוי בתקופת גיבוש זהותו כבוגר. נראה, כי עקב אירועים חריגים בעברו שלא עובדו וסביב היציאה מהמסגרת הצבאית, הוצף בתחושות תסכול, התקשה להציב לעצמו גבולות וחבר לשני הנאשמים האחרים עמם פעל. הסיכון להישנות עבירות אלימות הוערך כנמוך.

בתחילה, הביע מוטיבציה נמוכה לטיפול, אולם לאחר שנשלח לקבלת תסקיר משלים ובסופו של ההליך, קיימת המלצה טיפולית ולפיה ישולב בטיפול בשירות המבחן לצורך העמקת המניעים להתנהגותו בעבירות, שכללו שימוש באלמנטים כוחניים, זיהוי מצבי סיכון ורכישת מיומנויות להתנהלות תקינה במצבי תסכול וכאב.

לנוכח ההערכה, כי שילובו של נאשם 1 בטיפול עשויה להפחית את הסיכון להישנות העבירות, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה ומאסר בעבודות שירות (כפי שהומלץ גם בתסקיר המקורי).

4. תסקיר הוגש גם בעניינו של נאשם 2, אשר ריצה עונש מאסר בעת עריכתו. המדובר בבחור צעיר, רווק כבן 20, בן משפחה המוכרת לשירותי הרווחה - כאשר אביו נפטר השנה, סיים 10 שנות לימוד, וטרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות. במהלך ילדותו התחנך, בין השאר, במסגרות פנימיות תחת צווים של בית-משפט לנוער על רקע בעיות התנהגות ואלימות. בהמשך נשפט למאסר בפועל של 3 חודשים, אותו ריצה בכלא אופק. לדבריו, מגיל 15 משתמש בסמים ובאלכוהול באופן ספוראדי, אך הינו נקי מזה שנה ומחצה (ובעודו שוהה במאסר).

עוד מסר, כי המאסר בפועל האחרון שהוטל עליו בגין ביצוע עבירות רכוש ותעבורה שביצע בשנת 2013, היווה נקודת מפנה עבורו. מותו של אביו ולידת אחיינו בעת ריצוי מאסרו, חידדו עבורו את המחירים שאותם משלם בגין התנהגותו.

באשר לעבירות מסר, כי חברו פנה אליו והציע לו לגנוב מכשירי טלפון מקטינים. ציין, כי מעולם לא איימו או פגעו פיזית באיש, וכיום הוא חש חרטה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם, כי משפחתו של הנאשם התקשתה ליתן לו מענה לצרכיו הפיסיים והרגשיים, כאשר המעבר בין המסגרות תרם להיווצרות דימוי עצמי נמוך. עוד צוין, כי הנאשם פועל באופן אימפולסיבי לסיפוק צרכיו. לאור מאפייני אישיותו חבר לחברה שולית מגיל צעיר, כאשר חברה זו סיפקה לו תחושת שייכות ומענה לצרכיו הרגשיים. לאורך השנים הפנים דפוסים ונורמות התנהגות שוליים, היה מעורב בעבריינות רכוש, התנהג באופן אלים וצרך סמים. על אף שהביע חרטה על מעשיו, נראה כי הבסיס לכך הינו ההשלכות המשפטיות ולא הכרה אמיתית בהשלכות מעשיו על הקטינים.

בסופו של יום, שירות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית לחזרה על התנהגות עוברת חוק, כאשר המאסר האחרון אכן מהווה עבורו גורם מרתיע. עוד קיימת נזקקות טיפולית גבוהה, אם כי אינו בשל להשתלבות בהליך טיפולי אינטנסיבי.

שירות המבחן סבור, כי ענישה מוחשית אשר תיקח בחשבון את גילו הצעיר תהווה גורם מרתיע, וכן כי במהלך מאסרו תיבחן אפשרות שילובו בהליך טיפולי.

5. בעניינו של נאשם 3 הוגשו שני תסקירים, מהם למדתי כי המדובר ברווק כבן 19 שנים וחצי, המתגורר בבית הוריו בקרית עקרון ועובד בעבודות שיפוצים במסגרת התנאים המגבילים שהושתו עליו. לדבריו, סובל מהפרעת קשה וריכוז וסיים 10 שנות לימוד.

לחובתו רישום פלילי מבית-משפט לנוער והרשעה כבגיר, כאשר לדבריו על רקע עברו הפלילי לא גויס לצבא. בטרם מעצרו עבד במפעל לייצור צבע.

בתחילת הקשר עם שירות המבחן, ההתרשמות היתה מבחור צעיר על סף הבגירות המצוי בתהליך הדרדרות, בעל דימוי עצמי נמוך, מחזיק בעמדות בעייתיות, מקיים קשרים שוליים ומתקשה לזהות את הבעייתיות העומדת בבסיס מצבו.

הנאשם שולב במסגרת קבוצתית בשירות המבחן, שם ניתן היה להתרשם מיכולתו של הנאשם להיענות לגבולות ברורים. עם זאת, נראה היה כי הוא בעל יכולת ראשונית להתייחס למכלול מצבו, ודווח כי ניתק את הקשר עם שירות המבחן.

לבקשת הסניגור, אשר טען לאי-הבנה בין הנאשם לשירות המבחן, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר משלים. תסקיר זה מעלה, כי הנאשם 3 לקח אחריות על ביצוע העבירות והביע צער על הפגיעה בקטינים. לדבריו, ניתק את קשריו העברייניים ומבין, כי ביצע את העבירות בין היתר מתוך רצון להרשים את חבריו, כשניכר שהשתייכותו לחברה שולית העלה את דימויו העצמי. עוד תאר את הקשיים והחרדה אותם חווה במעצרו, והביע מוטיבציה ורצון להשתלב בטיפול בשירות המבחן.

הפעם, בניגוד לתסקיר הקודם, שירות המבחן כלל המלצה טיפולית. צוין, כי השירות ער לחומרת העבירות ומורכבות מצבו של נאשם 3, כי הוא נוטה לתגובות אימפולסיביות, מתקשה ככל הנראה בשליטה עצמית

ובדחיית סיפוקים כאשר קיימת חשיפה לגורמים שוליים. לצד זאת, הובאו בחשבון גילו הצעיר של הנאשם וההתרשמות, כי הוא ער באופן ראשוני לבעייתיות במצבו. ההערכה היא, כי הוא זקוק לקשר עם גורם שיקומי שיציב בפניו גבולות ברורים (אותם לא קיבל במסגרת המשפחתית). בסופו של יום, שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ישתלב בקבוצה טיפולית. עוד צוין, כי ענישה של מאסר בפועל עלולה לגרום להידרדרות במצבו הרגשי והנפשי ועל כן, מומלץ להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים.

ראיות לעונש

6. נאשמים 1 ו-3 נשלחו לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות השירות ונמצאו כשירים לרצות עונש מאסר בדרך זו.

ראיות מטעם התביעה

7. כפי שפורט לעיל, נאשם 1 נעדר עבר פלילי.

מגליון הרישום הפלילי של הנאשם 2 (ת/1) עולה, כי לחובתו 3 הרשעות. בשנת 2010 הורשע בבית-משפט לנוער ברחובות בביצוע מספר עבירות אלימות, ונדון לעונש מאסר בפועל בן 4 חודשים. בשנת 2014 עמד לדין בשנית בבית-משפט לנוער בגין ביצוע עבירות אלימות, רכוש והפרעה לשוטר, ונדון לתקופת מאסר בת 12 חודשים (שכללה הפעלת מאסר על תנאי). ביום 24.6.15, עמד לדין כבגיר בבית-משפט השלום בגין ביצוע עבירות בקשר לרכב וכלפי שוטר, ונדון לעונש מאסר בפועל נוסף למשך 4 חודשים.

מגליון הרישום הפלילי של נאשם 3 (ת/2) עולה, כי לחובתו רישום פלילי ללא הרשעה מבית-משפט לנוער לאחר שביצע עבירות רכוש ואלימות, ותלויה כנגדו התחייבות על סך 2500 ₪ עליה חתם בהליך זה (ת/3). בנוסף, בחודש פברואר 2015 נדון לעונש של מאסר על תנאי לצד קנס בגין ביצוע עבירות של שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר ומסירת ידיעה כוזבת.

ראיות מטעם ההגנה

8. אמו של נאשם 2 העידה לזכותו של בנה וסיפרה שבעלה נפטר בחודש פברואר 2015, כאשר מצבו של הנאשם במאסר קשה מאד. עם זאת תיארה את השינוי הדרסטי שחל בו במעצר, וכי בעקבות האירועים שחווה הוא למד את לקחו.

דודתו של נאשם 2 ביקשה להקריא מכתב אותו הכינה לבית-המשפט, ממנו עולה, כי לתחושתה,

המעצר האחרון הביא את נאשם 2 לשינוי התנהגותי ותודעתי, כאשר בית משפחתו לא היה בית נורמטיבי - אך היא מבקשת לתת לו הזדמנות, כאשר היא ובעלה יסייעו לו ויתעלו את חייו ללימודים.

טיעוני הצדדים

9. הטיעונים לעונש נדחו מפעם לפעם, עקב הצורך לקבל תסקירים משלימים.

בסופו של יום, עמדת הפרקליטות היא כי במרכז כתב-האישום עומדים אירועים המתקרבים לעבירות שוד ברף הנמוך, כאשר הנאשמים פעלו בחבורה, בשיטתיות ובתחכום, ובחרו את הקרבנות הקטינים בקפידה. בחלק מהמקרים נקטו הנאשמים בכוח ואלימות - אם כי לא ברף חומרה גבוה.

באשר לנסיבות הנאשמים הדגיש, כי כל הנאשמים בגירים, היפנה לעבר הפלילי של הנאשמים 2 ו- 3 ולעובדה שהתחייבות כספית לא הרתיעה את הנאשם 3 מלחזור לסורו.

ב"כ המאשימה ביקש לשכנע, כי קיימת מגמה של החמרה בענישה כאשר מדובר בגניבות שיטתיות של טלפונים חכמים מידי קטינים.

בסופו של יום, טען למתחם עונש הולם אחד לגבי כל מסכת העבירות, אשר לגישתו נע בין 24 ל- 40 חודשי מאסר, לצד מאסר על-תנאי ופיצוי מוסכם על סך 7000 ₪ (כאשר 3500 ₪ הופקדו על-ידי כל אחד מהנאשמים בטרם הטיעונים לעונש).

באשר לנאשם 1 - על רקע העדר עבר פלילי והערכת סיכון נמוכה, ביקש להשית עליו עונש אשר יהיה בחלק הנמוך של המתחם; באשר לנאשם 2 - על רקע עברו הפלילי, תסקיר המבחן השלילי, רמת הסיכון הבינונית והעדר אופק טיפולי - עותרת המאשימה למקם את עונשו ברף העליון של המתחם; באשר לנאשם 3, היפנה לאופי עברו הפלילי, לעובדה שאת העבירות ביצע בעוד התחייבות תלויה כנגדו ולתסקיר המצביע על צמצום בלקיחת אחריות - כך שיש למקם את עונשו בחלק האמצעי - גבוה של המתחם.

10. ב"כ נאשם 1 הדגיש, כי מרשו שהה במעצר כחודש ומחצה, כשבינתיים חלפו שנה וארבעה חודשים מאז ביצוע העבירות. היפנה לאמור בתסקירים ולעובדה שמרשו נעדר עבר פלילי. לטעמו, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם יכול לעמוד על מאסר על תנאי. עם זאת, לאור המכלול, עותר הוא להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות מבלי לנכות את תקופת מעצרו ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

11. ב"כ נאשם 2 עתר להשתת תקופת מאסר קצרה, שלא תעלה על מספר חודשים בודדים. הדגיש את גילו הצעיר של מרשו, אשר היה בן פחות מ- 20 שנים בעת ביצוע העבירות, את העובדה שהודה במיוחס לו וחסך בכך את העדת המתלוננים, וכן חזר והדגיש את התיקון המשמעותי בכתב-האישום, אשר בנוסחו הנוכחי צריך היה להיות מוגש לבית-המשפט השלום.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות טען, כי אמנם מדובר ב"מכת מדינה"; עם זאת, עדיין המדובר בעבירות

המצויות ברף החומרה הנמוך, כאשר לא נעשה כל שימוש בנשק חם או קר ולא נגרמו חבלות לקרבנות. כן ביקש להתחשב בפיצוי המוסכם - על רקע מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

לדבריו, לראשונה הנאשם מבין את חומרת מעשיו, מתבייש בהם ולוקח אחריות מלאה עליהם - כאשר פטירת אביו בהיותו במעצר הביאה למשבר קשה.

הסניגור הדגיש, כי אין הבדלים משמעותיים בינו לבין האחרים בכתב-האישום, וביקש להתחשב לפחות בחלק מתקופת מעצרו בתיק זה, במהלכה היה במקביל גם במאסר בגין תיק אחר.

12. ב"כ נאשם 3 ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, המבוססת על היכרות ממושכת עם הנאשם 3, לרבות תוך השתתפות בקבוצות טיפוליות, ולהימנע מלשלוח אותו למאסר על רקע האמור בתסקיר.

הדגיש, כי המדובר באדם צעיר מאוד, שבעת ביצוע העבירות היה כבן 18 ומחצה, ומצוי כיום במסלול של שיקום.

באשר לעבירות ציין, כי אלו בוצעו על פני פרק זמן קצר ביותר של יומיים שלושה, כאשר לא נגרמו חבלות למתלוננים, רף האלימות שהופעל היה נמוך ביותר, הנאשם נטל אחריות על חלקו - שהיה המצומצם ביותר מבין החבורה, הודה והיכה על חטא. עוד הדגיש, כי כל הרכוש נתפס והוחזר.

טען, כי על הענישה לשקף את התיקון המשמעותי בכתב-האישום, שבמקורו ייחס לנאשמים ביצוע עבירות שוד.

לגישתו, ההסתבכות הנוכחית בפלילים היוותה צומת דרכים עבור הנאשם, אשר שהה במעצר של ממש במשך חודש וחצי ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים.

באשר להתחייבות אותה מבקשים להפעיל טען, כי חרף הישיבות הרבות זו לא הובאה על-ידי מי מנציגי הפרקליטות, ועל כן לא הוכחה.

13. בדברו לבית המשפט אמר נאשם 1, כי הוא מבקש סליחה מכל הקורבנות, אינו מבין כיצד הסתבך בביצוע העבירות וכי לא יחזור עליהן.

נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו ותיאר כי ניצל את כוחו ופגע בקטנים ממנו. מבקש היום למצוא עבודה, "לקחת את עצמו בידים" ולשמח את אימו. במכתב שהגיש תיאר, בין היתר, את השפעת פטירתו של אביו, את הבושה שחש בגין מעשיו ואת נכונותו לקבל טיפול.

נאשם 3 הביע חרטה וצער על מעשיו. תיאר, כי במשך שנה וחצי הוא נמצא ב"מעצר בית", כי "לקח את עצמו בידים" ומעוניין בסיוע של בית-המשפט.

דין והכרעה

14. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

15. במעשיהם, פגעו הנאשמים בשלומם ובטחונם של קטינים, חלקם רכים בשנים, בזכותם להתהלך ברחובות ללא תחושת מורא ופחד - ובעיקר מבלי שמבוגרים מהם ינצלו את קטינותם לגנוב מהם את הרכוש היקר להם מכל - "סמארטפונים" יקרי ערך. עם זאת, תיקון כתב-האישום והמרת הוראות החיקוק מעבירות שוד לעבירות תקיפה וגניבה משקפים פגיעה פחותה בערך החברתי המוגן, אשר יש ליתן לו ביטוי בקביעת מתחם העונש ההולם.

16. לעניין מדיניות הענישה הראויה ייאמר, כי בשנים האחרונות יוצא קול ברור מבית-המשפט העליון, לפיו קיימת מגמת החמרה בענישה לאור התגברות התופעה של מעשי גניבה ושוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך - טלפונים חכמים, ובמיוחד מקטינים:

"גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר "בענן" ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון.

בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל"צינור" אל העולם שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו...

נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה...

אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת

רכוש "רגילה", ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה... (דברי כב' השופט עמית ב: ע"פ 8627/14 דביר נגד מדינת ישראל (14.7.15), בפסקה 7).

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי באירועים המרכזיים, הנאשמים פעלו יחד בחבורה, באופן שיטתי ומתוכנן, תוך שאני מאמצת את דברי ב"כ המאשימה, כי הקרבנות הקטינים נבחרו בקפידה ובאופן מכוון. הנאשמים לא בחלו בשימוש בדרכי תחבולה או באליומות - אם כי בכל המקרים המדובר באליומות מינורית, כאשר אלמנט הכיעור והניצול הוא הדפוס הדומיננטי בביצוע העבירות.

לצורך מתחם העונש ההולם, חשוב לציין בהקשר של העבירות המרכזיות, כי הנאשמים כולם היו מעורבים בשני אירועים חמורים של תקיפה לשם גניבה ובגניבת פלאפון נוסף בתחבולה; נאשמים 1 ו - 2 היו המעורבים הדומיננטיים באירוע תקיפה נוסף, כאשר חלקו של הנאשם 3 בהחזקה בצוותא של הפלאפון הגנוב; נאשם 3 כלל לא היה מעורב באירוע גניבת פלאפון שבוצעה על-ידי נאשמים 1 ו - 2 בלבד. על כן, הצדק עם ב"כ נאשם 3, כי חלקו של מרשו הוא הקטן ביותר במסכת האירועים.

נתון חשוב שיש להתחשב בו הוא העובדה, שחרף ריבוי המקרים, הרי שכל העבירות בוצעו בתקופה תחומה של יומיים בלבד. על רקע עובדה זו, אני מקבלת את גישת ב"כ המאשימה (אליה הצטרפו הסניגורים), כי ראוי להתייחס לעבירות המתוארות בכל האישומים כאל מסכת אחת.

18. מתחם העונש ההולם ייקבע, לכן, בהתחשב במדיניות הענישה העולה מפסיקת בית-המשפט העליון, בכך שהמדובר במסכת עבירות מכוערת שכוונה כלפי קטינים וכל מטרתה גניבת פלאפונים יקרי-ערך, אשר נמשכה על פני יומיים, כאשר בסופו של יום לקטינים לא נגרם נזק פיסי, וכל הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו.

19. עייתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ואציין, כי לגבי אירוע יחיד של תקיפה לשם גניבה של פלאפון מקטין עולה, כי בתי-משפט השלום מטילים עונשים שבין מאסר על תנאי, דרך מאסר בעבודות שירות וכלה במספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (ראו, למשל: ת"פ 60399-05-13 (השלום נתניה); ת"פ 6617-03-14 (השלום רמלה); ת"פ 15545-03-13 (השלום באר-שבט)).

לענייננו, בהתחשב בריבוי האירועים בתוך אותה מסכת, אני קובעת מתחם עונש הולם לנאשמים 1 ו - 2, אשר נע בין 10 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ועד 24 חודשי מאסר בפועל; לגבי נאשם 3 אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

20. לגבי נאשמים 1 ו - 3 החלטתי, בסופו של יום, לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, כמפורט בסעיף 40ד'(א') לחוק העונשין.

לגבי נאשם 1, עסקינן בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר הודה בכתב-אישום שתוקן באופן משמעותי. הנאשם שהה תקופה של כחודש ומחצה מאחורי סורג ובריש ותקופה ממושכת בתנאים מגבילים. נראה, כי האמור בתסקיר מאפשר ליתן לו הזדמנות לשיקום בעודו "בגיר-צעיר", כאשר חרף העובדה שהתחיל טיפול ממשי בפועל, קיים סיכוי של ממש שישתקם. הנתונים מצביעים על כך, שיש בסיס להערכת שירות המבחן לפיה שילובו של הנאשם בטיפול עשויה להפחית את הסיכון להישנות העבירות, ובכך ייצאו הן הנאשם, הן הציבור, נשכרים ממהלך זה. החריגה ממתחם העונש ההולם תבוא לידי ביטוי שתושת על הנאשם מלוא התקופה לריצוי מאסר בעבודות שירות, המהווה עדיין עונש ממשי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוחשי עליו הוסכם.

לגבי נאשם 3, קיימת התלבטות מסוימת, בעיקר לאור העובדה שזוהי אינה הסתבכותו הראשונה בפלילים. עם זאת, על רקע העובדה שחלקו היה הקטן ביותר באירועים, כשגם הוא לקח אחריות מלאה על מעשיו ונראה כי הליכי המעצר היווה אקט מרתיע עבורו (שכן לא ריצה עונש מאסר בעבר), ולאור גילו הצעיר, שוכנעתי כי גם בעניינו קיים סיכוי של ממש שישתקם, וניתן לתת לו הזדמנות נוספת על-מנת להגשים סיכוי זה. שירות המבחן סבור, כי הוא יוכל להיתרם מקשר עם גורם שיקומי שיציב בפניו גבולות ברורים (אותם לא קיבל במסגרת המשפחתית), כאשר במקביל, ענישה של מאסר בפועל עלולה לגרום להידרדרות במצבו. הסניגור שכנע אותי, שאכן הנאשם 3 מצוי בצומת דרכים, ובהתחשב בכך ששהה תקופה של כחודש ומחצה מאחורי סורג ובריש ובמהלך תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, חריגה ממתחם העונש ההולם היא מוצדקת ומידתית בנסיבות.

21. בעניינו של נאשם 2 לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

22. עיננו הרואות, כי הנאשם 2 שב וחוזר לסורו, חרף הליכים טיפוליים ועונשים מוחשיים שהוטלו עליו במהלך השנים. בעבר, הוגדר כמי שהיה נתון ברמת סיכון גבוהה לחזרה להתנהגות עוברת חוק, כאשר מאז קטינותו השתמש, במקביל להסתבכויותיו, בסמים ובאלכוהול.

עם זאת, לזכותו, יש לזקוף את הודאתו בכתב-אישום אשר, כאמור, תוקן לקולא באופן משמעותי, וייתר העדת הקטינים, קרבנות העבירות שביצע הנאשם יחד עם חבריו. כמו-כן, לא ניתן להתעלם מהאירוע הטראגי של פטירת אביו במהלך מעצרו, כאשר לא הותר לו להשתתף בהלוויה. הקרובים אליו מאמינים, כי המעצר האחרון גרם לו לשינוי בדפוסי חשיבתו, והוא עצמו תיאר כי הוא חש חרטה ובושה בגין מעשיו.

נוכח מכלול נתונים אלו, ראוי היה למקם אותו באמצע מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, בהתחשב בעקרון אחידות הענישה ובעונשים שיוטלו על נאשמים 1 ו- 3, יוטל עליו עונש המצוי מעט מעל הרף התחתון שנקבע, אשר יימנה מתחילת תקופת מעצרו בתיק זה וללא כל חפיפה לתקופות אחרות בהן שהה במאסר בתיק אחר, כפי שנתבקש על-ידי ההגנה.

23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני גוזרת את דינם של הנאשמים כדלקמן:

באשר לנאשם 1:

מטילה על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בבית חב"ד בנס-ציונה, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה על עבודות השירות, בימים ובשעות המפורטים בחוות-הדעת מיום 29.2.16, והחל מיום 22.5.16. במועד זה, על הנאשם להתייצב עד השעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות ברמלה.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, מובהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג פשע; מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג עוון.

מורה על תשלום יתרת הפיצוי על סך 3500 ₪ עד ליום 1.7.16, כאשר הפיצוי יחולק למתלוננים על-פי הפירוט שתגיש ב"כ הפרקליטות.

הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, כאשר הובהר לו כי הפרה של צו המבחן תביא לגזירת הדין מחדש.

באשר לנאשם 2:

מטילה עליו עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, אשר יימנה מיום 1.3.16, ובניכוי ימי המעצר בתיק זה: 4.8.14 - 21.9.14, 4.12.14 - 29.12.14, 26.1.15 - 28.1.15.

מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג פשע; מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג עוון.

מורה על תשלום יתרת הפיצוי על סך 3500 ₪ עד לחודש לאחר שחרורו ממאסר, כאשר הפיצוי יחולק למתלוננים על-פי הפירוט שתגיש ב"כ הפרקליטות.

עמוד 12

באשר לנאשם 3:

מטילה על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות במרכז אבחון ושיקום ברחובות, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה על עבודות השירות, בימים ובשעות המפורטים בחוות-הדעת מיום 29.2.16, והחל מיום 10.4.16. במועד זה, על הנאשם להתייצב עד השעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות ברמלה.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, מובהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג פשע; מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג עוון.

מורה על תשלום יתרת הפיצוי על סך 3500 ₪ עד ליום 1.7.16, כאשר הפיצוי יחולק למתלוננים על-פי הפירוט שתגיש ב"כ הפרקליטות.

אינני מורה על הפעלת ההתחייבות על סך 2500 ₪, כעתירת התביעה, שכן חרף הדחיות הרבות בתיק זה, באי-כוח הפרקליטות לא הציגו את ההתחייבות שנחתמה בתיק בית-משפט קמא, כך שזו לא הוכחה.

הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, כאשר הובהר לו כי הפרה של צו המבחן תביא לגזירת הדין מחדש.

הערובות הכספיות בתיק המ"ת הקשור ימשיכו להיות בתוקף כדי להבטיח התייצבות הנאשמים 1 ו- 3 לריצוי עבודות השירות.

בנוסף, תשומת לב שלטונות שב"ס לכך, כי בעניינו של נאשם 2 שירות המבחן ממליץ כי במהלך מאסרו תיבחן אפשרות שילובו בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ב אדר ב' תשע"ו, 22 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.